

מ.א. 6077095

סמ"ר דוינו משה מושיקו ז"ל

סמ"ר דוינו משה ז"ל
בן 21 בנפלו

בן רוחמה וניסים
נולד בירושלים

ב-כ"ח בחשוון תשנ"ד, 12/11/1993

התגייס ב-23.10.12

התגורר בירושלים

נפל בקרב

ב-א' באב תשע"ד, 28/7/2014

במבצע "צוק איתן"

שרת בחיל הנדסה

יחידה: גד' 603

מקום נפילה: רצועת עזה

נקבר בירושלים - הר הרצל

הותיר הורים, אחיות- צביה וצדק ואח-
שמעון

קורות חיים

בן רוחמה וניסים. משה (מושיקו) נולד בירושלים, בבית חולים "משגב לדך", ביום שישי בצהריים, כ"ח בחשוון תשנ"ד (12.11.1993). ילד שלישי להוריו, אח של צביה, שמעון וצדק. "מהרגע הראשון ניתן היה לראות את עיניו הטובות והצוחקות", כתבה אימו רוחמה. "מבית החולים יצאנו לבית הורי, מאחר ואבא נסים החל בהרחבת הבית בו התגוררנו. כמו שאנו אומרים שכל ילד מביא איתו את המזל, כך מושיקו בבואו לעולם זיכה אותנו בהרחבת הבית". כעבור שלושה חודשים נכנסה המשפחה לבית המורחב. מושיקו גדל בירושלים, בקטמון. אחרי ילדות מאושרת, עם שפע משחקים בבובות הפאוור ריינג'רס שאהב, הוא החל את לימודיו בבית הספר היסודי "לוריא". משם המשיך לחטיבת ביניים ב"תל"י בית חינוך" ולתיכון "דנמרק", בו סיים י"ב כיתות בהצלחה במגמת אלקטרוניקה.

לאורך כל שנות לימודיו מושיקו בלט כתלמיד טוב וכחבר טוב, שקט וצנוע, חייכן ואהוב מאוד על כל מוריו. סיפרה ליאת, מחנכת שלו בתיכון: "במשך שנתיים שהייתי המחנכת שלך ראיתי בך הרבה מידות טובות כמו טוב לב, נתינה, אהבה ואכפתיות ענקית מכל אחד ואחד מהסובבים אותך. תמיד הצחקת את כולם וזרקת בדיחות בשקט בשקט, בדיחות שוננות וחדות. אף פעם לא התחצפת ולא הרמת את קולך, גם כשמשוה לא היה נראה לך, אז אולי כעסת בשקט שלך. היה לך שקט נפשי ורוגע, עיניים טובות ולב רחב".

למושיקו היו יחסים מצוינים עם המשפחה, תמיד היה בן אהוב על הוריו, אח טוב וחבר קרוב של כל בני דודיו. הוא בעיקר לקח על עצמו את תפקיד האח הגדול של צדק, אחותו, שסיפרה: "ההפרש בינינו שנתיים וחצי בסך הכול. היינו חברים טובים לאורך כל הילדות

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמ"ר דוינו משה מושיקו ז"ל

שלנו, בכל מקום שהייתי התגאיתי להגיד שאני אחותך הקטנה. בבית הספר שמרת עלי, והרגשתי בטוחה. אמרת לי 'מי שיציק לך, ישר תבואי אלי'."

המוטו של מושיקו, מעידים כל אוהביו, היה "ואהבת לרעך כמוך", והשיר על בסיס פתגם זה - השיר "ואהבת", שכתב ומבצע ירון - היה האהוב עליו. נתינה, אכפתיות ותשומת לב לזולת, עזרה מכל הלב ובאהבה, אלה העקרונות שהינחו אותו בכל עת. כך למשל, כשנפטר אביו של חברו הטוב דאג מושיקו להיות לצד החבר כל הזמן, עזר לו בכול ווידא שכל החברים יגיעו לנחם אותו. או פעם, כשראה שכנות שלו נושאות ספה כבדה מיד חש לעזור להן. הוא גם נהג באופן קבוע לסייע לקשישים באזור מגוריו.

עם השנים התרכזה סביב מושיקו קבוצה של חברים קרובים. בכל הזדמנות הוא פעל לגבש אותם, הירבה להיפגש איתם בביתו והם גם אהבו לבלות יחד, בין היתר בערבי קריוקי. על טיב החברות סיפרה אחותו צדק: "כשהחלפת את הטלפון לקחתי את הטלפון שלך לילה אחד, ישבתי וקראתי את כל ההודעות, הסתכלתי בכל התמונות והבנתי - אתה אח מיוחד. יש לי מלאך טהור! לכל בעיה שהייתה לאחד מחבריך עשית הכול כדי למצוא פתרון ... בני הדודים והחברים הטובים ראו בך משהו שקשה להשיג בימינו - חבר טוב ונאמן, אוהב חיים ובלויים, שתמיד חושב טוב ולא מזיק לאף אדם."

לקראת גיוסו לצבא מושיקו עבד וחסך כסף, איתו תכנן לטייל בחו"ל. ביום 23.10.2012 התגייס מושיקו לצה"ל. תחילה הוא שובץ לחיל האוויר, בהתאם ללימודיו, אך סירב בתוקף, דרש להיות קרבי ואכן ב-27.11.2012 שובץ, יחד עם חברו לכיתה, לחיל ההנדסה הקרבית. מתחילת הטירונות מושיקו בלט ביכולותיו, ולקראת סיומה ביקשו ממנו מפקדיו שיישאר בסגל הפיקודי במקום. הם אף הגיעו לבית המשפחה וניסו לדבר עם ההורים שישכנעו את הבן, אך מושיקו ביקש משהו אחר - לעבור הכשרה של מפעיל צמ"ה (ציוד מכני הנדסי). מבוקשו ניתן לו, ואחרי קורס בן ארבעה חודשים הוסמך מושיקו כמפעיל דחפור די-9. בקורס ציינו המפקדים את יכולתו של מושיקו ואת אהבתו לכלי ובסיום הלימודים הוענקה לו סיכת הוקרה, כחניך שתרומתו לקורס הייתה הגדולה ביותר. מהקורס הגיע מושיקו לגדוד הנדסה "להב" - אמנם תחילה הוא שובץ לבסיס בשומרון, שם העבודה קלה יותר, אך מכיוון שלא היה תקן לשניים, הוא בחר להגיע לגדוד ביחד עם חברו מילדות מתן.

עד מהרה מושיקו השתלב בגדוד ובלט בו כדמות מרכזית. מפקדיו וחבריו לפלוגה סיפרו על הקפדתו בנושאי סדר וניקיון, על דאגתו לזולת ועל הנתינה שלו לחברים בכל עת. "מושיקו אהב את עולם הצמ"ה", כתב מפקדו סגן-אלוף רועי, "דבר שניכר בכל פעולותיו החל מיומו הראשון בגדוד. בזכות האהבה והלהט האלה סחף אחריו רבים מחבריו. מושיקו היה דמות מרכזית ומשמעותית בפלוגה, אהוב ומוערך, לוחם אמיץ ונערץ". הוסיף רן, מפקד הפלוגה: "מושיקו. נהניתי לעבוד איתך, נהניתי לראות אותך מפעיל את הדחפור, לראות את האהבה הגדולה שהייתה לך למקצוע ולפלוגה, את האהבה והגאווה הגדולה להורים שלך. למדתי ממך מהי אחוות לוחמים. כמה ידעת לתת ולעזור לאנשים סביבך, כמה חתרת לעבוד ולהשתפר. לא פחדת לבצע משימות מסוכנות, והאמנת בחשיבות של מה שאתה עושה."

במהלך השירות זכה מושיקו לתעודת הצטיינות ממפקדו, והתקדם לדרגת סמל. הוא אהב את שירותו ואף המליץ לחברים שעמדו להתגייס ללכת בדרכו, ואכן לימים היו בגדוד חמישה מפעילי צמ"ה משכונת קטמון הירושלמית.

סמ"ר דוינו משה מושיקו ז"ל

המשפחה הרבתה לבקר את מושיקו בכל מקום בו שירת. בכל ביקור הם הביאו לו אוכל מהבית – ואחרי הביקור הוא היה מפנק את חבריו לפלוגה באוכל של אימא. בחודש יוני 2014, אחרי שמחבלים חטפו ורצחו שלושה צעירים בשומרון, התגבר ירי רקטות מרצועת עזה לישראל ובעקבות כך יצאה ישראל למבצע "צוק איתן" נגד החמאס באזור עזה. המבצע החל ב-8.7.2014 בהפצצות מהאוויר. כעבור תשעה ימים החלה כניסה קרקעית של יחידות צבא לרצועת עזה לטפל במוקדי הירי ובמנהרות הטרור, משימות שבוצעו עד תום המבצע בסוף חודש אוגוסט.

עם תחילת המבצע נשלחה יחידתו של מושיקו, שבדרך כלל ישבה בצפון הארץ, לגבול עזה. ביום 4.7.2014 הוא שלח משם ברכת יום הולדת לאימו, ברכה מרגשת במיוחד שהאם רוחמה רואה בה מעין צוואה: "אימא שלי. אני רוצה לאחל לך המון המון מזל טוב ... רוצה להגיד לך גם תודה על כל מה שאת עושה בשביל כל הילדים, הדאגה שלך והעזרה שלך בכל דבר, ותודה על זה שאת תמיד פה בשבילנו. תישארי כמו שאת, האימא הכי טובה בעולם. אין שנייה לך, ואני מאחל לכל ילד אימא כמוך שדואגת ועוזרת ועושה הכול על חשבונה, העיקר שנמשיך לחייך. אני מצטער שאני לא יכול לחגוג לך היום ... אז שיהיה לך המון מזל טוב. אני אוהב אותך".

במוצאי שבת 26.7.2014 סיים מושיקו ביקור קצר בבית, אצל המשפחה ואצל חברתו עדי, ושב עם הוריו לגבול עזה, כהרגלו הוא הביא איתו סירי קובה מאימא לכל החבר'ה. למחרת כסבב כניסה לעזה התנדב מושיקו להיכנס לפנות בוקר של יום שני הם נכנסו, לשכונת חרבת אחזעה, והחלו בחיפוש אחר מנהרות. סיפר מפקד הגדוד: "במהלך מבצע צוק איתן פעל מושיקו במקצועיות יוצאת דופן ומתוך אחריות שהעידה על אהבתו ודאגתו לחבריו. מושיקו נלחם בחוד החנית של כוחותינו באומץ לב ובגבורה מעוררת הערצה, הוביל את כוחות הגדוד ופרץ קדימה תחת אש". במהלך הפעילות נורה טיל נ"ט לעבר הדחפור של מושיקו, שהיה הראשון להיכנס לציר חדש. הטיל חדר לדחפור הממוגן, מפגיעתו מושיקו נהרג ומפקד הדחפור נפצע קשה.

מושיקו נפל בקרב במבצע "צוק איתן" ביום א' באב תשע"ד (28.7.2014). בן עשרים ואחת בנפלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל, ירושלים. הותיר הורים, אח ושתי אחיות.

אחרי נפילתו הועלה מושיקו לדרגת סמל ראשון. חודשיים אחרי נפילת מושיקו, בטקס סוף מסלול של לוחמי דובדבן, היחידה שאיתה הוא לחם, העניק מפקד היחידה להוריו אות כבוד על פועלו של מושיקו בקרב הקשה. "מושיקו נפל בא' באב, יום פטירתו של אהרון הכהן", כתבו הוריו, "וכמו שנאמר על אהרון נכתב על קברו של מושיקו: 'אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן אל התורה'".

ספדה צדק, אחותו הקטנה של מושיקו: "איך אפשר לסכם חיים שלמים של מלאך טהור כמוך בכמה מילים? כל מה שאגיד לא יספיק לתאר אותך ... בפעם האחרונה שנפגשנו, לפני שחזרת לעזה במוצאי שבת, חיבקתי אותך, אבל לא חיבוק של פרידה כי רציתי והייתי בטוחה שתחזור ואני אתן לך עוד מיליון חיבוקים ... הדמעות עכשו הן על גיבור לאומי שמגן על המולדת, אבל עבורנו אתה הגיבור הפרטי שלנו, בזכות האדם הטוב שהיית. נוח בשלום, בקש עלינו טוב מלמעלה ושיהיו כוחות לאבא ולאימא. מושיקו, כל צעד שתעשה

סמ"ר דוינו משה מושיקו ז"ל

תהיה מלאך טהור. אנחנו אוהבים אותך אח יקר שלנו. תמיד נאהב".
כחצי שנה אחרי נפילת מושיקו התגייסה לצה"ל אחותו צדק, וכפי שהחליטה עם נפילתו היא הגיעה לתפקיד הדרכה בחיל ההנדסה הקרבית, בו הוא שירת.
שרון, בת דודה של מושיקו, ספדה לו: "ממשה עד משה לא קם כמשה", נאמר על הרמב"ם ועל משה רבנו ... אתה מושיקו דומה למשה רבנו באומץ הלב שלך ובענווה שלך, שנאמר 'והאיש משה עניו מאוד מכל אדם אשר על פני האדמה', ודומה לרמב"ם באהבתך לתורה למצוות ולעבודת השם. פירוש שמך הוא מוציא, מציל – נלקחת מאיתנו כדי להציל את עמנו ... כל כך התגאינו בך לוחם שלנו, גיבור שלנו. ידענו שאתה נהנה מהשירות הצבאי שלך, שאתה אוהב את מה שאתה עושה וגאה לשרת את המדינה ולהגן על תושבי הדרום ...

מושיקו שלנו. אין לתאר את הבור שנפער בליבנו. אנחנו אוהבים אותך וגאים בך כל כך. תישאר צעיר לנצח, מלאך בדמות אדם. נוח על משכבך בשלום".
ספד למושיקו מפקדו, סגן-אלוף רועי: "עתידו של מושיקו היה פרוס בפניו, אך הוא נגדע ברגע אחד של גבורה והשאיר אותנו המומים, כואבים ומסרבים להאמין. גבורה זו היא שמתווה את פועלה של הפלוגה, בלחימה כמו גם ברגיעה, ותהווה סימן דרך בהכשרת לוחמי העתיד של הפלוגה והגדוד ... משפחת דוינו, היו גאים ביקירכם מושיקו, אשר השכיל בתבונתו להנחיל לחבריו ולמפקדיו את הערכים שהענקתם לו. אני גאה במושיקו ומצדיע לו על אומץ ליבו, נחישותו וגבורתו".

שלושה חודשים וחצי אחרי נפילתו של מושיקו, ביום הולדתו, כתב שמעון, בן דודו: "מושיקו גיבור שלנו. היום הוא יום הולדתך הלועזי וזה לא נתפס שאתה לא פה איתנו ושלא נוכל לחגוג לך ביחד. החור שנשאר לנו הוא גדול ועצום, הגעגוע מיום ליום רק הולך ומתעצם ואין יום שאתה לא נמצא לי במחשבה ...

מושיקו מלאך שלי. היית לי בן דוד ואפילו חבר קרוב, אבל בתוך תוכי תמיד הרגשתי שאתה אחי הקטן. שמור עלינו מלמעלה כמו ששמרת עלינו כאן. אוהב אותך ואזכור אותך לעולמים אחי הקטן. אני בטוח ששם למעלה מכינים לך סעודת מלכים וחוגגים לך כל הקדושים יום הולדת כמו שמגיע למלאך כמוך".

נפתח דף פייסבוק לזכר מושיקו ובו תמונות שלו, סרטונים, דברי זיכרון והודעות על אזכרות והנצחות.

רוחמה, אימו של מושיקו, עובדת בגן של קהילת כל הנשמה בירושלים. הקהילה בחרה לשפץ את הגן לזכרו של הבן מושיקו הגן שופץ על ידי האב נסים.
פלוגת הצמ"ה בה שירת מושיקו ערכה מסע למצדה לזכרו.

בשכונת קטמון בירושלים, בה גדל מושיקו, יונצח זכרו ב"בוטקה בקטמונים", בית קפה קהילתי שמפעיל מתנ"ס גוננים יחד עם תנועות צעירי ירושלים "רוח חדשה" ו"כרם".

איציק ריקן, חבר ילדות של מושיקו, יזם כתיבת שיר לזכרו. את השיר "לא הספקנו להיפרד" – איציק סיפר איך לא הספיק להיפרד ממושיקו בחופשתו האחרונה - כתבה ארלט ספדיה, איציק ריקן הלחין ומבצע וניתן להאזין לו באתר יוטיוב:

"לא מבין עדיין מה קרה / ולא רוצה לחשוב שלא תחזור / מדמיין אותך שוב בשכונה / ממלחמה חוזר כמו גיבור / אבל יום חולף לו ועובר / והדמעות זולגות ומספרות / שכן עשרים לנצח תישאר / ממך נותרו לנו רק זיכרונות. // לא הספקנו להיפרד / אחי אתה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמ"ר דוינו משה מושיקו ז"ל

חסר / לא הספקנו להיפרד / לא יכול להתגבר / איך נשארתי כאן בודד / והכאב אינו עובר.
// כל שבת היינו נפגשים / שותים וצוחקים על החיים / מהכול נותרו געגועים / לך מלאך
יקר שם במרומים / את הלב נתת לכולם / תמיד ראשון היית לעזור / ועכשיו הצחוק שלך
נדם / שאלוקים אותך תמיד ישמור".

במבצע צוק איתן נפלו שני בוגרי תיכון "דנמרק", מושיקו וסמל ראשון משה אסנקו מלקו.
במרתון ירושלים, במרס 2015, רצו מורים ותלמידים מהתיכון בקבוצה לזכרם. קבוצת
תורמים מקנדה, בשיתוף קרן עדה, החליטו להנציח את זכר שני בוגרי התיכון בגן מיח"א
בשכונת אבו טור בירושלים – גן לילדים חרשים, יהודים וערבים, שמטרתו להעניק מענה
לצרכיהם ולשלבם מאוחר יותר בגנים רגילים.